

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Ecclesia, Qvæ Est in Purgatorio

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IX. Asseritur Purgatoriu[m] testimoniis Concilioru[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53890](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53890)

ram, Patres, qui erant in limbo, etsi enim quando Ioannes hæc scripsit Patres exierant ex limbo, non tamen exierant eo tempore de quo loquitur; loquitur enim de tempore, quod præcessit Christi mortem, ideo enim subiungitur: *Vicit Leo de tribu Iuda radix David aperire librum, &c.* Christus enim morte sua aperuit mysteria libri usque ad illā diem clausa; similiter quod affertur ex hoc eodem cap. 5. Apocal. vbi dicuntur creaturæ quæ sunt in cœlo, & quæ in terra, & quæ subrus terram dedisse laudem Deo, non conuincit; nam possunt hîc per creaturas intelligi res inanimæ, vt: *Ignis, grando, &c.* Quæ in Psal. 148. ad Deum laudandum inuitantur, præsertim eum Ioannes addat etiam ea quæ sunt in mari.

CAPVT IX.

Afferitur Purgatorium testimoniis Conciliorum.

SECUNDVM argumentum sumitur ex Conciliis, & Ecclesiæ consuetudine; nam in primis quid Ecclesia Africana senserit, patet ex Concilio III. Carthaginensi, cap. 29. *Et Sacramenta altaris, inquit, non nisi ieiunis hominibus celebrentur, si autem aliquorum promeridiano tempore defunctorum commendatio facienda est, solis orationibus fiat;* similia habes in Concilio IV. Carthaginensi, cap. 79.

Idem sensit Ecclesia Hispanica, vt patet ex Concilio Bracarenensi I. cap. 34. vbi iubet non orari pro illis, qui seipsos interimunt, & cap. 39. vbi iubet diuidi inter Clericos oblationes factas, vt oraretur pro defunctis.

Idem Ecclesia Gallica, vt patet ex Concilio Cabilonensi, & habetur de consecr. dist. I. can. Visum est: *Visum est, inquit, præterea, Et in omnibus Missarum solemnibus pro spiritibus defunctorum loco competentis in Ecclesia ad Dominum deprecetur.* Vide etiam Concilium Aurelianense II. cap. 14.

Idem sensit Ecclesia Germanica, vt patet ex Concilio Wormatiensi, cap. 10. vbi definitur, etiam pro suspensis in patibulo esse orandum, & sacrificandum.

Idem

Idem Ecclesia Italica, vt patet ex Concilio VI. sub Symmacho, vbi dicitur sacrilegium, fraudare animas defunctorum orationibus, &c.

Idem Ecclesia Græca, vt patet ex Græcorū Synodis à Martino Bracarenſi Episcopo collectis, cap. 69. Immò videntur aliqui Græci etiam nimium voluisse iuuare animas defunctorum; nam in Concilio VI. can. 83. reprehenduntur illi qui iis, qui sine communione sacra obierant, sacram Eucharistiam in os ingerere conabantur.

Accedant Concilia totius Ecclesiæ generalia, Lateranense sub Innocentio III. cap. 66. Florentinum sess. vlt. in decreto de Purgatorio, & Tridentin. sess. 25. in initio, & omnes liturgiæ, Iacobi, Basilij, Chrysoſtomi, Ambrosij, &c. Nam in omnibus fit oratio pro defunctis.

Respondet Petrus Martyr tripliciter loco notato. PRIMÒ, *Solet, inquit, nobis obici, Ecclesiam semper pro defunctis orasse, quod equidem non infector, sed assero, istius facti neq; Verbi Dei, neq; exempli, quod desumitur ex sacris literis, auctoritatem habere. Facile mouentur homines naturali quadam caritate impuls, & amore in defunctos, & illis benè cupiant, & in aliquas preces pro eis erumpant, sed affectio hac vehementior, videndum est, ne fidei, & iusta pietati aduersetur.* His verbis arguit totam Ecclesiam Martyr, quod sine testimonio Scripturæ oret pro defunctis, & quod id faciat ex vehemētiore affectu erga mortuos; quæ affectio fidei, & pietati repugnat.

PRIMÆ parti accusationis fatiscit AVEVGSTINVS libro de cura pro mortuis, cap. 1. *Adiungis, inquit, vacare non posse quod vniuersa pro defunctis Ecclesia supplicare consueuerit.* Et infra, approbans hanc sententiam B. Paulini, ad quē scribit: *In Machabeorum, inquit, libris legimus oblatum pro mortuis sacrificium, sed & si nusquam in Scripturis veteribus omnino legeretur, non parua est vniuersa Ecclesia, quæ in hac consuetudine claret, auctoritas: vbi in precibus sacerdotis, quæ Deo ad eius altare funduntur, locum suum habet etiam commendatio defunctorum.*

SECUNDÆ parti accusationis facilè responderetur; Nam quod ex naturali affectu prorumpatur in preces pro caris defunctis, etiam si quis putet nihil eis prodesse, potest contin-

gere in precibus priuatis, & quæ ex tempore recitantur; at in solennibus precibus Ecclesiæ, quæ leguntur ex libro, & maturo iudicio compositæ sunt, & à Concilio Episcoporum approbatæ, quomodo potest id fieri?

TERTIÆ parti satisfacit B. Paulus, cum dicit: *Ecclesiam esse columnam & firmamentum veritatis*, 1. Timoth. 3. necnō Augustinus qui epist. 118. dicit insolentissimæ insaniam esse disputare contra id quod vniuersa Ecclesia facit. Deniq; ipsa ratio; nam si vniuersa Ecclesia potest veræ fidei & iustæ pietati aduersari, vt Martyr dicit, potest ergo tota Ecclesia ruere contra Christi prædictionem, Matth. 16. *Porta inferi non proualebunt aduersus eam.* Vtrum autem credibilius sit, Ecclesiam vniuersam posse ruere, & Christum, ac Paulum mentiri, an Petrum Martyrem insolentissima insaniam laborare; cuiuslibet hominis, modò sani, appello iudicium.

SECUNDA solutio Martyris est, quòd Ecclesia non oret pro defunctis, vt eos liberet à Purgatorio, sed vt memoriam eorum se habere testetur, & conseruet etiam quàm diutissimè potest: *Et alia causa*, inquit, *citra Purgatorium esse potuit, vt pro defunctis in Ecclesia preces fierent. Noluerunt enim defunctorum nomen, & memoriam facile interire.* At AVGVSTINVS libro de cura pro mortuis, cap. 1. tractat quæstionem; An profint animabus defunctorum preces Ecclesiæ, & dicit prodesse illis, qui in hac vita non fuerunt valde mali, & qui meruerunt, vt sibi prodesent; non autem illis, qui fuerunt valde mali, & proinde nihil tale meruerunt: Proinde commentitia Petri Martyris solutio est.

TERTIA solutio est, Ecclesiam fungi munere suo erga mortuos ac si adhuc viuerent, & ideo precari illis id quod putat iam eos consequutos, quomodo Christus orauit pro Lazari excitatione, etiam si sciret, iam se accepisse quod petebat; & Ambrosius in oratione de obitu Theodosij gratulatur illi quòd iam cum Christo regnaret, & tamen ibidem orat pro illo, vt optatam requiem Deus illi concedat; & Epiphanius hæresi 75. dicit orari etiam pro SS. Patriarchis, Prophetis, Apostolis, & Martyribus.

RESPONDEO, si ita esset, Ecclesia oraret pro omnibus æqualiter, etiam pro Martyribus; At non ita facit; nam vt Augustinus dicit tract. 84. in Ioan. *Ideo ad ipsam mensam non sic*

Marty-

Martyres commemoramus, quemadmodum alios defunctos, qui in pace requiescunt, et etiam pro eis oremus, sed magis, et orent ipsi pro nobis.

Neque videtur vlllo modo conuenire, vt quis petat quod iam habet; & Christus cum orauit pro Lazaro, nondum acceperat quod petebat, neque enim Lazarus adhuc resurrexerat. Aliud autem est petere id quod scimus nos accepturos, aliud petere id quod iam accepimus. Porro AMBROSIVS sperabat Theodosium iam esse in cælo, & ideo gratulabatur ei; & simul quia non certo sciebat, an ita esset, pro illo orabat. EPIPHANIUS verò nusquam dicit in Ecclesia orari pro sanctis, sed dicit memoriam fieri in Ecclesia omnium defunctorum fidelium tam peccatorum, quam iustorum. & addit: *Peccatorum* quidem, vt illis à Deo misericordiam imploremus: *Iustorum* autem, vt eos à Christo separemus.

Separamus autem sanctos à Christo, non vt Martyr dicit, quia pro sanctis oramus, non pro Christo, sed quia pro sanctis offerimus sacrificium gratiarum actionis; Pro Christo autem non offerimus, sed ipsi potius Christo cum Patre, & Spiritu sancto offerimus, quod intelligi potest ex liturgia Græcorum, de qua Epiphanius loquitur, & quæ exstat in 5. tomo Chrysostomi, ibi enim fit commemoratio omnium Sanctorum, & dicitur: *Offerimus tibi, Domine, sacrificium pro Patriarchis, Apostolis, Prophetis, Martyribus, & præcipue pro beatissima Deipara;* quod autem hoc sacrificium non offeratur pro peccatis, sed pro gloria eorum, patet; Nam statim subiungit liturgia: *Quorum supplicationibus respice nos Deus;* & deinde oratio subiungitur pro aliis defunctis: *Et memento, inquit, omnium fidelium defunctorum, qui dormierunt in spe resurrectionis, & quiescere eos facito, & ibi videtur lumen & cultus tui.* Idem potest cognosci ex Augustino tract. 84. in Ioan. & ex Cyrillo catechesi 5. Mystagogica, & ex nostra liturgia, quæ omnino talis est, qualem Cyrillus, Epiphanius, & Augustinus describunt.

